

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ostapchuk Iuliia împotriva Inspectoratului General pentru Migrație a MAI, cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 04 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-715/25
NR. PIGD 2-23027697-01-3ra-07102025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, Gr. Dașchevici, A. Cașcaval

06 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 februarie 2023, Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul Victor Palancica, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, prin decizia nr. 6114/22/DAI din 01 noiembrie 2022 al Direcției azil și integrare (DAI) a Biroului migrație și azil, a fost decisă neacordarea azilului Iuliei Ostapchuk.

3. Reclamanta a menționat că, este născută la data de ***** în *****, în regiunea *****, fiind obligată și mutată forțat cu traiul în Federația Rusă. S-a stabilit cu traiul în or. *****, este de naționalitate rusă, dar are mai multe rude apropiate în Ucraina.

4. Motivul plecării din Federația Rusă a fost faptul că, la 24 februarie 2022, după invazia Federației Ruse asupra teritoriului Ucrainei, ea împreună cu mai multe persoane au ieșit la un protest pașnic împotriva invaziei armatei ruse, fiind îngrijorată de soarta rudelor sale din Ucraina, iar la puțin timp a fost reținută de organele de forță și încarcerată într-un izolator cu mai multe persoane.

5. În izolator au fost ținuți toată noaptea, în frig și au dormit jos pe ciment, nu li s-a permis să sune sau să anunțe pe cineva, nu au fost hrăniți, au fost bruscați, unii chiar loviți și colaboratorii poliției s-au comportat cu ei foarte agresiv. A doua zi au fost duși în fața unui judecător, fără a-i asigura prezența unui avocat, i-au stabilit o pedeapsă sub formă de amendă pe motiv că a încălcat normele de sănătate publică. După acest eveniment soarta ei s-a schimbat brusc, fiind urmărită și amenințată pentru poziția ei pe care o avea împotriva războiului.

6. La 01 mai 2022, la domiciliul ei s-au prezentat mai mulți bărbați, care au intrat abuziv, din nou având un comportament agresiv și i-au înmănat o citație prin care i-a fost adusă la cunoștință că urmează să se prezinte, la 04 mai 2022, la comisariatul de poliție al MAI a Rusiei, or. *****, în legătură cu examinarea materialului nr. ***** din *****.

7. Deplasându-se la adresa indicată și fiind asistată de un avocat, au intrat în incinta comisariatului unde anchetatorul i-a comunicat că în privința

ei a fost depusă o plângere, prin care se invocă că, la 24 februarie 2022, a incitat la ură și la uciderea cetățenilor Federației Ruse. Colaboratorii de poliție prezenți încercau să o împingă în izolator, amenințând-o cu închisoarea.

8. La solicitarea avocatului de a prezenta careva înscrisuri referitor la cauza penală în care reclamanta figura, anchetatorii i-au refuzat, spunând că la această etapă este prematur să elibereze careva acte, la ce avocatul a solicitat cel puțin actele necesare pentru audierea ei, la care la fel i s-a refuzat.

9. Împreună cu avocatul au ieșit din comisariatul de poliție, la care ultimul i-a comunicat că împotriva ei este fabricată o cauză penală și riscă să fie închisă și ar fi bine dacă are posibilitatea să părăsească țara.

10. Astfel, peste două zile, la 06 mai 2022, și-a lăsat toate bunurile, lucrul și familia și a plecat din țară cu speranța să ajungă la rudele din Ucraina. Din cauza că nu exista conexiune directă cu Ucraina, a aterizat în Chișinău cu avionul din Istanbul și cu autocarul a încercat să plece în Ucraina, însă din motiv că este cetățeană a Federației Ruse, nu i s-a permis intrarea pe teritoriul Ucrainei, fără ca să fie explicat motivul.

11. A încercat de trei ori să intre în Ucraina, însă de fiecare dată era alungată de vameșii ucraineni. Prin urmare, a solicitat oferirea azilului pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece dacă s-ar întoarce la moment în Federația Rusă ar risca să fie condamnată politic, unde ar fi supusă persecuțiilor și tratamentelor inumane, fiindu-i pusă viața în pericol.

12. Nu a plecat din Federația Rusă în căutarea unei vieți mai bune, dar a plecat constrânsă de situația creată, chiar dacă avea un serviciu bine plătit, o viață decentă și un apartament. Nu a lăsat totul pentru a trăi într-un centru de refugiați, fără salariu și condiții de trai.

13. Reclamanta a subliniat că, nu dorește să revină în țara de origine, deoarece în cazul întoarcerii sale riscă să fie arestată pentru critica adusă împotriva agresiunii.

14. Din cele menționate supra, reclamanta a susținut că, în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, cât și informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași legi.

15. Reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 17, art. 61 al Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, art. 189, art. 191, art. 196, art. 209, art. 211 și art. 212 din Codul administrativ.

16. Iuliia Ostapchuk a solicitat anularea deciziei nr. 6114/22/DAI din 01 noiembrie 2022 al Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil și obligarea Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil să-i acorde protecție internațională.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea 20 noiembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iuliia Ostapchuk, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 18 decembrie 2024, Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul Victor Palancica, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 18 februarie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 04 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul Victor Palancica, și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2024 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

20. În motivarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind întemeiată decizia nr. 6114/22/DAI din 01 noiembrie 2022, emisă de Biroul Migrație și Azil în privința Iuliei Ostapchuk, reținând că, în cauză, nu au fost întrunite condițiile legale pentru acordarea azilului.

21. Instanța de apel a reținut că instituția azilului a fost abordată de instanță din perspectiva celor două dimensiuni esențiale: cea a statului care analizează cererea și cea a persoanei solicitante. Din punctul de vedere al statului, acordarea sau refuzul azilului a fost considerată o manifestare a suveranității, statul având dreptul să permită intrarea și șederea pe teritoriul său a persoanelor supuse persecuției în statul de origine, dar fără a avea obligația de a acorda automat protecție internațională. În consecință, evaluarea temeiniciei unei cereri de azil a fost considerată drept o prerogativă exclusivă a statului solicitat.

22. Cu referire la temerea apelantei de a se întoarce în țara de origine - Federația Rusă, din motiv că are probleme cu autoritățile statului ca urmare a participării la protestele antiguvernamentale, precum și critica adusă autorităților statului, fapt pentru care riscă să fie persecutată, instanța de apel a conchis că aceste circumstanțe nu se încadrează în condițiile art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, pentru a beneficia de acordarea protecției umanitare/internaționale sub formă de azil și nu constituie un criteriu pentru a fi recunoscut refugiat.

23. În astfel de circumstanțe, pentru a aprecia temeinicia temerii de persecuție trebuie să se examineze consecințele pe care solicitantul le-ar înfrunta dacă s-ar întoarce în țara sa. Or, nici în prima instanță și nici în

instanța de apel, reclamanta/ apelanta, Iuliia Ostapchuk, nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că, odată revenind în țara sa de origine, ar putea fi supusă persecuțiilor sau altor vătămări grave, bazate pe faptul dezacordului său cu politica abordată de Federația Rusă.

24. Instanța a notat că din circumstanțele elucidate, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, or, cele invocate de către solicitanta de azil nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

25. De altfel, instanța de judecată poate acorda protecție internațională, doar atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

26. Mai mult, instanța de apel a subliniat că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

27. Cu toate acestea, Iuliia Ostapchuk nu a justificat iminența persecuției sale în țara de origine, pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum se descrie la art. 47 și art. 48 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008.

28. Deci, în lipsa unor probe care să demonstreze altfel, este relevant faptul că autoritățile naționale din țara de origine a Iuliei Ostapchuk nu au întreprins măsuri împotriva reclamantei/apelantei, ce ar pune în pericol viața și integritatea acesteia.

29. Instanța de apel a reiterat că în cadrul procedurii administrative, Iuliia Ostapchuk nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supusă condamnărilor în țara sa de origine, precum și că în privința sa ar fi fost aplicate careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusive violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală, măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați, acuzări sau pedepsi ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra,

abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

30. Totodată, analizând și incidența vătămarilor grave de tortură sau tratamente ori pedepse inumane sau degradante, din circumstanțele elucidate în decizia contestată în coroborare cu declarațiile apelantei, instanța de apel nu a constatat că aceasta nu a fost supusă unor tratamente similare celor din Convenția împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31 mai 1998.

31. În speță, autoritatea publică pârâtă a manifestat buna credință și diligență impusă de lege și a examinat cererea reclamantei și din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art.45 alin.(3) din Legea nr.270 din 18 decembrie 2008, însă nu a putut să emită o decizie favorabilă reclamantei, deoarece: nu se identifică existența riscului serios de tortură, tratamente/pedepse inumane sau degradante sau amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a reclamantului.

32. Prin urmare, solicitanta de azil nu a fost constrânsă să părăsească Federația Rusă în mod forțat, circumstanțe, în baza cărora autoritatea publică pârâtă corect a ajuns la concluzia că cererea Iuliei Ostapchuk nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

33. În concluzie, instanța de apel a subliniat că solicitanta de azil nu a invocat careva argumente sau probe veridice care să demonstreze că, la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supusă unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or, persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 02 octombrie 2025, Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 iunie 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

35. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că instanțele inferioare nu au examinat sub toate aspectele cauza, cât și au interpretat eronat legea.

36. Suplimentar, recurenta a menționat că, a solicitat oferirea azilului pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece dacă s-ar întoarce la moment în Federația Rusă ar risca să fie condamnată politic, unde ar fi supusă persecuțiilor și tratamentelor inumane, fiindu-i pusă viața în pericol. Prin urmare, cade sub incidența art.16 și art. 19 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, astfel urma să-i fie acordată una din formele de protecție prevăzută de legislație.

37. La 07 octombrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Iuliia Ostapchuk, reprezentat de avocatul de Victor Palancica, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

39. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

40. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

41. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 26 august 2025, decizia motivată din 04 iunie 2025 a Curții de Apel Centru a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentei, avocatului Victor Palancica, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d 108).

43. Astfel, cererea de recurs depusă de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica, la 02 octombrie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

44. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

45. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

46. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

47. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la

soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

50. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

51. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei* [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

54. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Iuliia Ostapchuk, reprezentată de avocatul de Victor Palancica, împotriva deciziei din 04 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni